

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 3
MARTS 1959
108. årg.

INDHOLD

Forsidebilledet

Thorvaldsen: Kristus.

Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er kr. 8.50 i Danmark og $2.00 i **U. S. A.**
Betaling kan ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F.

Holger P. Petersen, missionspræsident, ansvarsh. redaktør.
Mary Kaiser, redaktør.

KLOSTERTRYKKERIET

Fra missionens præsidentskab

»Frygt ikke, thi jeg ved, det er Jesus, den korsfæstede, I søger efter.

Han er ikke her: Thi han er opstanden, som han har sagt. Kom og se stedet, hvor han lå.«

Disse ord, som engelen udtalte til Maria Magdalena og de andre kvinder påskemorgen, åbnede døren for hele menneskeslægten til at opstå. Paulus giver udtryk for fuldbyrdelsen af dette led i Guds plan i sin udtalelse: »Thi fordi døden er kommet ved et menneske, er også de dødes opstandelse kommet ved et menneske. Thi ligesom alle dør i Adam, skal også alle levendegøres i Kristus.«

»Han er ikke her, han er opstanden«. Disse ord beskriver årsagen til, at Det Nye Testamente blev skrevet. Ingen begivenhed i verdenshistorien har flere beviser på sandfærdighed end netop opstandelsen.

Kristi sejr over synden og døden ville kun have haft ringe virkning, hvis kun de, som har haft anledning til at høre, akceptere og efterleve evangeliet, kunne opnå frelse. Lydighed mod evangeliets principper og ordinancer er en betingelse for at opnå frelse. Der er intet sted i den hellige skrift, hvor der gøres forskel på levende og døde. De døde er dem, som har levet på jorden. De levende er dem, som vil gennemgå den forandring, der kaldes døden.

Det er det, som Kristus forklarede de skriftkloge, efter at han havde sagt til manden: »Tag din seng og gå«. Da de nu anklagede ham, sagde han til dem: »Alle skal ære Sønnen, ligesom de ærer Faderen«, og »Sandelig, sandelig siger jeg eder: Den time kommer, da de døde skal høre Guds Søns røst, og de, der hører den, skal leve,« »Den tid kommer, da alle de, som er i gravene, skal høre hans røst, og de skal gå frem;« han fortsætter med at sige »til liv og dom«.

Når vi nu fejrer påsken, skulle vi huske, at Kristus opstod for alles skyld, og gennem ham vil ethvert menneske opstå.

Men for vort vedkommende skulle vi alle gøre vor del til at gøre en indsats, for at vores slægtninge kan opnå ikke alene frelse, men også ophøjelse.

Holger P. Petersen, missionspræsident.

Jesus det dødelige menneske, modstod Satan og hans løfter, da Frelseren gik ud i......

Fristelsens ØRKEN

af *Præsident J. Reuben Clark jr.*
af *Det Første Præsidentskab.*

I sin femte forelæsning i 1939 om Jesu Kristi liv omtalte Præsident J. Reuben Clark jr. mødet i ørkenen mellem to af Guds sønner: Satan og Jesus Kristus. Som tidligere nævnt kan vi her kun give korte uddrag af de originale forelæsninger.

I den fjerde forelæsning fortalte Præsident Clark i enkeltheder om Jesu dåb og de vidunderlige himmelske tilkendegivelser. Denne forelæsning omtaler begivenheder, der fulgte umiddelbart efter dåben.

Kenneth S. Bennion.

Vi er ikke helt sikre på, hvor Jesus drog hen efter sin dåb. De bibelske beretninger er følgende:

> »Derefter blev Jesus af Ånden ført op i ørkenen for at fristes af djævelen.« *(Matt. 4:1).*
>
> »Jesus vendte tilbage fra Jordan, fyldt af Helligånden, og blev ude i ørkenen ført af Ånden.« *(Luk. 4:1).*
>
> »Straks derefter driver Ånden ham ud i ørkenen.« *(Mark. 1:12).*

Det antages sædvanligvis, at den ørken, han drog ud i, lå i omegnen nord og vest for Det Døde Hav. Hvad der taler imod denne antagelse er, at da han viste sig igen efter fristelsen, kom han sandsynligvis til Bethabara, stedet for dåben. Den tanke lader sig derfor formode, at han måske drog ud i en ørken i nærheden af dette sted. Jeg tror dog ikke, at det overhovedet gør nogen forskel, hvor den ørken var, som Frelseren drog ud i.

Nu skal jeg læse en kombineret beretning om fristelsen. Den er taget hovedsagelig fra *Mattæus* og *Lukas.*

Lukas 4:1	»Jesus vendte tilbage til Jordan, fyldt af Helligånden, og blev ude i ørkenen ført af Ånden......«
Mark. 1:13	»Og han var i ørkenen fyrretyve dage......«
Matt. 4:2	»......og fyrretyve nætter......«
Mark. 1:13	»og fristedes af Satan......«
Lukas 4:2	»...... af djævelen......«
Mark. 1:13	»...... og han levede iblandt de vilde dyr, men englene tjente ham.«
Lukas 4:2	»Og han spiste intet i de dage; og da de var gået, led han sult.«
Matt. 4:3	»Så kom......«

Lukas 4:3	»...... djævelen......«
Matt. 4:3	»...... til ham og sagde......«
Lukas 4:3	»...... til ham: »Hvis du er Guds Søn, så sig til stenen dér, at den skal blive til brød.««
Matt. 4:4,5	»Men han svarede og sagde: »Der står skrevet: Mennesket skal ikke leve af brød alene, men af hvert ord, som udgår af Guds mund.« Derefter tager djævelen ham med sig til den hellige stad......«
Lukas 4:9	»Så forte han ham til Jerusalem......«
Matt. 4:5	»...... og stiller ham på helligdommens tinde og siger til ham: »Hvis du er Guds Son, så styrt dig ned......«
Lukas 4:9	»...... herfra; thi der står skrevet: »Han skal give sine engle befaling om dig, at de skal vogte dig;« og »de skal bære dig på hænder, for at du ikke skal støde din fod på nogen sten.« Da svarede Jesus og sagde til ham: ......«
Matt. 4:7,8	»...... Der står også skrevet: Du må ikke friste Herren din Gud.« Atter tager djævelen ham med sig op på et meget hojt bjerg og viser ham alle verdens riger og deres herlighed......«
Lukas 4:5-7	»...... i et ojeblik...... og sagde til ham: Dig vil jeg give magten over alt dette tillige med dets herlighed; thi til mig er den overgivet, og jeg giver den, til hvem jeg vil. Hvis du altså vil......«
Matt. 4:9	»kaste dig ned og tilbede mig......«
Lukas 4:7,8	»...... skal den helt være din.« Jesus svarede ham og sagde: »Der står skrevet: Du skal tilbede Herren din Gud og tjene ham alene.«
Lukas 4:13	»Og da djævelen således var kommet til ende med alle sine fristelser, forlod han ham for en tid......«
Matt. 4:11	»...... og se, engle kom til ham og tjente ham.«

Vi har således to temmelig indgående beretninger om fristelsen, en i *Mattæus* og en i *Lukas. Markus* har en meget kort beretning på to vers om den. Jeg har fulgt begivenhedernes rækkefolge, som de viser sig i *Mattæus.*

Jeg har ofte tænkt på, at dette måske er den mest dramatiske episode i verdenshistorien. To brødre - jeg antager, de var brødre - havde været sammen i de evigheder, der gik forud for jorden. De var blevet uenige - på oprørsk måde fra Satans side, og han var blevet nedstyrtet. Nu modes de igen for at udkæmpe nogenlunde det samme slag igen.

Jeg tænker, De måske kan være interesseret i nogle få uddrag angående, hvem Satan er. Jeg vil forst læse fra Abrahams Bog:

> »Og Herren sagde: Hvem skal jeg sende? Og en, der var lig Menneskenes Son, svarede: Her er jeg, send mig. Og en anden svarede og sagde: Her er jeg, send mig. Og

Herren sagde: Jeg vil sende den første.
Og den anden blev vred og holdt ikke sin første prøvestand. Og på den dag fulgte mange efter ham.« *(Abraham 3:27, 28).*

Som vi ved fra andre skriftsteder, fulgte en trediedel af himlens hærskarer efter ham.

I Lære og Pagter, afsnit 29, vers 36-40, har vi denne beretning:
»Og det skete, at Adam blev fristet af djævelen. Thi se, djævelen var til for Adam, thi han gjorde oprør mod mig og sagde: Giv mig din ære, som er min magt; og en trediedel af himlens hærskarer vendte sig bort fra mig på grund af deres handlefrihed.
Og de blev nedstyrtet, og således blev djævelen og hans engle til.
Og se, der er et sted beredt for dem fra begyndelsen, hvilket sted er helvede.
Og det er nødvendigt, at djævelen frister menneskenes børn, ellers kunne de ikke have deres egen frie vilje, thi dersom de aldrig havde smagt noget bittert, kunne de ikke kende det søde.
Derfor skete det, at djævelen fristede Adam......«

Endvidere skal jeg læse i Lære og Pagter fra afsnit 76, vers 25 og 26:

»Og vi så også og vidner derom, at en Guds engel, der havde myndighed for Gud, gjorde oprør mod den Enbårne Søn, som Faderen elskede, og som var i Faderens skød, og denne engel nedstyrtedes fra Guds og Sønnens åsyn.
Han blev kaldt fortabelse, thi himlene græd over ham. Det var Lucifer, en morgenrødens søn.«

I Det Gamle Testamente læser vi:

»Nej, at du faldt fra himlen, du strålende morgenstjerne, fældet og kastet til jorden, du folkebetvinger!
Du, som sagde i hjertet: »Jeg stormer mod himlen, rejser min trone deroppe over Guds stjerner, tager sæde på stævnets bjerg i det yderste nord,
stiger op over skyernes højder, den højeste lig« -
ja, ned i dødsriget styrtes du, nederst i hulen!« *(Esajas 14:12-15).*

Og i Mormons Bog finder vi disse ord:

»Og i overensstemmelse med det, jeg har læst, og det, der står skrevet, må jeg, Lehi, nødvendigvis antage, at en Guds engel faldt fra himlen; og han blev en djævel, fordi han havde søgt det, der var ondt for Gud.« *(2 Nephi 2:17).*

Oprøret i himlen er et spørgsmål, som vi kun har en lille smule mere oplysning om i skriften end det, jeg har læst. De af Dem, som har læst Milton's *Paradise Lost* (Det tabte Paradis), er jeg sikker på har et billede, som vil farve alt, hvad De nogensinde læser, eller hvad De nogensinde tænker om oprøret i himlen, som han giver et billede af i dette miltonske digt, som i storslåethed ikke overgås af noget andet digt af denne slags.

For os er fristelsen en virkelighed; Satan er en personlighed. Han var Lucifer, morgenrødens søn; han var den mand, som gjorde oprør mod Gud i himlen; han var den mand, som øjensynligt

førte dette opror lige til randen af en krig, og endelig blev overvundet og kastet ned fra himlen, tillige med en trediedel af hærskarerne.

Hovedformålet med det, jeg har sagt, er at give en bibelsk baggrund for, hvad sidste dages hellige tror, nemlig, at Satan er en virkelig person, nojagtig lige så virkelig som vi er, og at han, som jeg allerede har omtalt, også var i begyndelsen, da rådet blev sat i himlen for at drøfte denne jords skabelse, for at ånderne kunne få legemer på denne jord, og således skabe det fuldendte væsen med en intelligens, et legeme og en ånd. Gud spurgte øjensynligt efter frivillige, som kunne gå ned og skabe denne jord, og så må han i et syn have set, hvad der desuden skulle ske, nemlig faldet og forsoningen. Måske var forsoningen også i Satans sind. Det kan være, at Satan ikke havde den rette følelse af det, og derfor sagde han: »Lad mig gå ned; jeg vil gore alt dette, og jeg vil frelse hver eneste sjæl, som går på jorden.«

Og så kom den anden. Det væsentlige i hans tilbud var: »Jeg vil gå, og jeg vil give dig al æren.«

Jeg har aldrig folt i mit eget sind - og jeg giver her ikke Kirkens lærdomme, men fortæller blot mine egne tanker - at Gud var så nidkær blot på grund af *æren.* Ingen kunne tage Guds ære fra ham. Satan kunne ikke gore det. Og Herren kunne ikke gøre det. Vi kan ikke gøre det. Vendingen »ære« betyder for mig snarere den intellektuelle side af vort væsen, den intellektuelle side af Gud, og vi kan ikke tage den fra ham. Hvad han er nidkær over, tror jeg, er fremfor alt, at vi skal skabe os vor egen ære. Det er det, han ønsker, og vi kan kun skabe vor herlighed og ære ved at leve et retskaffent liv. Han sagde det atter og atter. Derfor, mine brødre og søstre, er Satan ud fra vort synspunkt en realitet.

Må jeg gentage: Jeg tror uden al tvivl, at Jesus vidste, hvem Satan var, da han stod der og ikke gav efter for fristelsen. Jeg er fuldstændig beredt til at tro, at fortiden ikke blev holdt borte fra Frelserens sind, således som den er fra vort, og at han kendte noget til hele denne sag - hvor de havde været, hvad de havde gjort, og hvad deres stridigheder havde været i fortiden. Derfor stod disse to mænd ansigt til ansigt og kæmpede den gamle kamp om igen. Satan kendte og drog fordel af det menneskes dodelighed, som havde overvundet ham i forudtilværelsen.

Efter min mening er disse tre fristelser, fristelser, der appellerer ikke så meget til Jesu åndelige side som til hans dødelige side. Satan drog fordel af sin erfaring med os stakkels syndige dodelige - med kødets fristelser. Satan provede på at nå Kristus gennem hans dødelige legeme ved at appellere til kødets dødelige ønsker, higen, ærgerrighed og lyster.

Som vi ved, provede Satan at odelægge Frelseren praktisk talt ved hans fodsel ved at opildne Herodes. Vi ved ikke noget om de fristelser, der kom til Frelseren, eller de farer, der omgav ham efter denne hændelse. Som vi har set i skriften, drog Jesus

efter hjemkomsten fra Ægypten til Nazaret med Josef og sin moder, Maria, og levede der. Vi kender intet til hans liv der. Han kom til templet, da han var 12 år gammel. Han kom dér i diskussion med de lærde og holdt fast på sin egen mening, skont han kun var en dreng på 12 år. Og så er forhænget trukket for igen, efter at han vendte hjem, og vi horer ikke noget om ham, for han kommer for at blive dobt af Johannes.

Han var virkelig en person, det ved vi. Hans personlighed er lige så godt bevidnet som en historisk kendsgerning som ethvert andet menneskes, der har levet. Vi ved også fra evangeliets lærdomme, som Herren har åbenbaret for os, at Satan var et virkeligt menneske. Og derfor siger jeg, at disse to mænd stod ansigt til ansigt denne gang - Satan som en ånd uden legeme, Jesus som en ånd med et legeme - og Satan gav sig til at friste Jesus, som tidligere havde besejret ham, ved at appellere til kodets svagheder. Ikke nogen særlig fair strid.

Satan drager fordel af enhver lejlighed, ethvert tilfælde, ethvert ojeblik, hvor vi ikke er på vagt, for at få os til at synde. Gud give, at han aldrig må være i stand til at føre nogen af os eller andre, som onsker at tjene ham, ud i synd.

Bidrag til TEMPELFONDEN

Som omtalt i januar nummeret af Stjernen (side 16) afholdt *Skandinavisk Mandskor* i Salt Lake City en koncert i Assembley Hall på Tempelpladsen den 22. november 1958.

Formålet med denne koncert var at skaffe penge til hjælp til tempelfondene i Danmark, Norge og Sverige, og alle korets medlemmer har i samarbejde med medlemmerne af de danske, norske og svenske L.D.S.-organisationer i Salt Lake City med glæde givet deres tid og deres talenter for at muliggore dette, ja en af dem tog endog fri fra sit arbejde for at kunne sælge 100 billetter til koncerten! Den danske mission har nu modtaget et smukt belob til sit tempelfond, og vi udtrykker vor inderligste tak til alle de soskende i Salt Lake City, der så uegennyttigt har bidraget på denne måde til at hjælpe deres danske søskende. Tak allesammen!

Vi kan allerede nu robe, at Skandinavisk Mandskor påtænker en koncert-tourné til Danmark, Norge og Sverige i sommeren 1960.

Det kan vist uden overdrivelse siges, at alle søskende og venner i Danmark vil se frem til dette besøg og glæder sig til at stifte bekendtskab med korets medlemmer og deres skønne sang, og vi siger: Hjertelig velkommen!

Månedens SPØRGSMÅL

Af *Joseph Fielding Smith,* præsident for *De Tolv Apostles Råd.*

Apostlen Paulus og genealogisk undersogelsesarbejde.

Sporgsmål:

Profeten Joseph Smith sagde: »Det største ansvar, Herren har lagt på os, er at soge efter vore dode.« *(Profeten Joseph Smiths lærdomme).* Genealogisk forening kommer til os og siger, at det er vor pligt at undersøge optegnelserne over de døde og skaffe alle de genealogiske oplysninger vi kan, så vi kan gå til templerne og udføre arbejde for dem. Nu vil jeg gerne vide, hvorledes det kan rime med Paulus's lærdomme, som man finder det i brevene til Timoteus og Titus, hvor han fordommer genealogiske undersogelser. Er det, fordi arbejdet ikke var beregnet på Paulus's dage?

Svar:

Det råd, der gives til Timoteus og Titus og den befaling, der er givet af Herren til Joseph Smith synes kun at være i modstrid med hinanden, når Paulus's bemærkninger bliver misforstået. Herren åbenbarede til Joseph Smith de strålende frelsens principper for de døde, der dode uden lejlighed til at modtage evangeliet, medens de var på jorden. Elias blev sendt for at give den beseglingsmagt, hvorved familier kan blive forenet for evigt, og for at vende fædrenes hjerter til bornene og børnenes til fædrene, at ikke hele jorden skal slås med band. (Se L. & P. 27:9). På grund af gengivelsen har undersogelsens ånd grebet tusinder af personer i alle dele af den civiliserede jord, og de sidste dages hellige har fået befaling til at udarbejde optegnelser over deres dode og drage til templerne for der at udfore alle frelsens ordinancer for dem ved stedfortræder. Denne forjættelse blev fremsat gennem profeterne i gamle dage så vel som i denne uddeling. De dode, som vil modtage det arbejde, der er udført for dem, skal få evigt liv. (L. & P. 1:1-3; Esajas 42:7 og 61:1-2; Malakias 4:5-6).

Herren inspirerede folk i gamle dage til at fore optegnelser og nedskrive deres folks historie. Hvis der ikke var blevet udfort genealogiske optegnelser, ville vi være uden det store fond af kundskaber, som vi nu har, angående fortidens nationer og deres forbindelse med folket i den-

ne generation. At føre optegnelser af denne slags har været en almindelig skik i næsten alle nationer, særlig var det tilfældet med israeliterne. Nogle af de mest interessante og vigtige optegnelser, som vi støtter os til, findes i Mosebøgerne i Det gamle Testamente. Herren befalede, at der skulle optages en folketælling, da israeliterne skulle til at drage ind i deres arveland. (1. Mos., kap. 10-11; 4. Mos., kap. 1, 2, 3 og 16; 1. Kron., kap. 1-8). Hvis disse optegnelser ikke var blevet ført, ville vi ikke have vor Forløsers genealogi i Mattæus og Lukas. Da jøderne vendte tilbage til Babylon efter fangenskabet, blev de dømt ud fra optegnelserne, og de, som ikke havde deres slægtebøger, blev nægtet præstedømmets og templets privilegier. (Ezra og Nehemias). At føre genealogiske optegnelser er nødvendigt til fuldførelsen af det værk, der er pålagt de sidste dages hellige, for at de kan blive frelsere på Zions Bjerg ved at udføre ordinancer for deres døde. Dette ville være umuligt, hvis optegnelser over vore døde ikke var tilgængelige.

Mange af Paulus's og andre profeters udtalelser er kommet til os i ufuldkommen form på grund af forkerte oversættelser og fortolkninger. Måske har vi ikke hele teksten til Paulus's instruktioner til Timoteus og Titus. Vi kan imidlertid være sikre på, at han ikke ville indtage et standpunkt, der var i modstrid med de profeters lærdomme, der gik forud for ham. Genealogisk undersøgelsesarbejde må være blevet udført i Paulus's dage, hvad han ikke fordømte, thi frelse for de døde blev praktiseret i hans dage, og han henledte opmærksomheden på denne kendsgerning og brugte den som et argument til fordel for opstandelsen. (1. Kor. 15-29). Imidlertid blev der ikke udført noget stedfortrædende arbejde for vor Herres opstandelse. Paulus's hentydning til »fabler og endeløse stamtavler« antyder, at han fordømte en skik, som var blevet forvansket, ellers ville han ikke have kaldt skikken »fabler«. (1. Tim. 1:4). Vi kan deraf slutte, at der fandtes en skik blandt jøderne, hvor udarbejdelsen af stamtavler blev udført på svigagtig måde. Bibel-kommentatorer erklærer, at dette er en kendsgerning. Dr. Adam Clark henleder i sin *Commentary* opmærksomheden på denne svigagtige praksis og angiver grunden til den med følgende ord:

»Jøderne havde samvittighedsfuldt opbevaret deres stamtavler indtil Kristi komme, og evangelisterne havde holdt sig til dem og henviste til dem angående vor Herres nedstamning fra Davids hus: Mattæus tager denne genealogi i den nedadgående linie og Lukas i den opadgående linie. Og hvilke vanskeligheder vi end kan finde i disse stamtavler, så var de uden tvivl ganske klare for jøderne; heller ikke de mest afgjorte fjender af evangeliet forsøger på at rejse en eneste indvending mod den ud fra den henvisning, som evangelisterne havde gjort til deres egne offentlige tavler og dem, de havde fået fuldmagt til. Alt var altså *sikkert;* men vi får at vide, at Herodes ødelagde folkeregistrene: han,

der var idumæer, var skinsyg på jødernes ædle oprindelse, og for at ingen skulle være i stand til at dadle ham for hans afstamning, beordrede han, at stamtavlerne, som blev opbevaret i templets arkiv, skulle brændes. ..... Fra denne tid kunne jøderne kun henvise til deres stamtavler efter *hukommelsen,* eller ud fra de ufuldkomne tavler, som var blevet bevaret i private hænder; og at udarbejde nogen regelmæssig linie ud fra disse tavler, må have været *endeløst* og usikkert. Det er sandsynligvis dette, apostlen hentyder til, jeg mener det endeløse og unyttige arbejde, som forsøget på at udarbejde disse stamtavler må skabe, fordi de originale tavler var blevet ødelagt.« (Clark's *Commentary,* Vol. VI, p. 555, ang. Tim. 1:4).

Vi kan deraf slutte, at Paulus's hårde ord var vendt mod tvivlsomme og usandfærdige stamtavler, som der var foretaget forandringer ved i bedragerisk øjemed. Dr. Scott behandler i sin *Commentary* dette emne på lignende måde.

Joseph Fielding Smith.

FRA MISSIONSSEKRETÆREN

»...... Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde? Han er ikke her, men han er opstanden; ......« (Luk. 24:5—6).

Det var budskabet den første påske, og det har lige så stor virkning på vort liv i dag, som det havde for næsten 2000 år siden, da engelen forkyndte disse ord til Maria Magdalene og de andre kvinder, da de kom for at se efter Jesu legeme.

Thi med disse ord får vi alle *evigt liv.*

Ældste Bruce R. McConkie har sagt: »Intet i hele frelsesplanen kan på nogen måde sammenlignes i vigtighed med den begivenhed, der overgår alle andre, vor Herres forsoningsoffer. Det er den mest betydningsfulde ting, der nogensinde er sket i alle skabte tings historie. Det er den klippegrundvold, som evangeliet og alle andre ting hviler på.«

»Og dette er evangeliet, glædesbudskabet, hvorom røsten fra himlen bar vidnesbyrd for os:

At han kom til verden, nemlig Jesus, for at blive korsfæstet for verden og bære dens synder og helliggøre og rense den for al uretfærdighed,

for at alle, som Faderen har givet i hans magt og skabt gennem ham, kunne blive frelst ved ham.« (L. & P. 76:40—42).

Til nephiterne talte den opstandne Herre på lignende måde: »Se, jeg har givet jer mit evangelium, og dette er det evangelium, som jeg har givet jer — at jeg kom til verden for at gøre min Faders vilje, fordi min Fader sendte mig. Og min Fader sendte mig, for at jeg kunne blive løftet op på korset......« (3 Nephi 27:13—14).

Frelseren kommer på grund af forsoningen. *Uden* den ville hele frelsesplanen blive tilintetgjort, og hele formålet med skabelsen og befolkningen af jorden ville være spildt. *Med* den vil Faderens evige formål gå fremad, formålet med skabelsen blive bevaret, frelsesplanen vil blive virkeliggjort, og menneskene vil få forsikringen om at kunne håbe på den højeste ophøjelse herefter. (Doctrines of Salvation, vol. 1, pp. 121—138).

Lehi sagde: »Derfor kommer forløsningen i og ved den hellige Messias, thi han er fuld af nåde og sandhed. Se, han hengiver sig selv som et sonoffer for synd for at fyldestgøre loven for alle dem, som har et sønderknust hjerte og en angergiven ånd, og for ingen andre kan loven fyldestgøres. Af stor vigtighed er det derfor ikke at kundgøre disse ting for jordens beboere, for at de kan vide, at intet kød kan bo i Guds nærværelse uden ved den hellige Messias's fortjenester, barmhjertighed og nåde; han, som nedlægger sit liv efter kødet og tager det igen ved Åndens kraft, så at han, som er den første, der skal opstå, må kunne tilvejebringe de dødes opstandelse. Derfor er han førstegrøden af det, som tilhører Gud, eftersom han skal gå i forbøn for alle mennesker; og de, der tror på ham, skal blive frelst.« (2 Nephi 2:6—9).

En af de største taler, der nogensinde er holdt, og blev holdt af en engel fra himlen over emnet forsoningen, indeholder følgende ord: »...... Thi se, ligesom de falder i Adam eller af naturen, så er Kristi blod en forsoning for deres synder. Og endvidere siger jeg jer, at der ikke skal gives noget andet navn, ej heller nogen anden vej eller middel, hvorved frelse kan komme til menneskenes børn, uden i og ved Kristi, Herren, den Almægtiges, navn. Thi se, han dømmer, og hans dom er retfærdig......, frelse var og er og skal komme i og ved Kristi, Herren, den Almægtiges, forsonende blod. Thi det naturlige menneske er en fjende af Gud og har været det siden Adams fald og vil vedblive at være det i al evighed, medmindre det underkaster sig den Helligånds ledelse, aflægger det naturlige menneske og bliver en hellig gennem forsoningen ved den Herre Kristus og bliver som et barn, underdanig, sagtmodig, ydmyg, tålmodig, fuld af kærlighed, villig til at underkaste sig alt det, Herren finder tjenligt at pålægge det, ligesom et barn underkaster sig sin fader.« (Mosiah 3:16—19).

Og Moroni lærte folket, at Gud »skabte Adam og gennem Adam kom menneskets fald. Og på grund af menneskets fald kom Jesus Kristus, ja, Faderen og Sønnen; og ved Jesus Kristus kom menneskets forløsning. Og ved menneskenes forløsning, som kom gennem Jesus Kristus, bliver de bragt tilbage i Herrens nærhed. Ja, det er derved alle mennesker bliver forløst, fordi Kristi død tilvejebringer opstandelsen, som tilvejebringer en forløsning fra en evig søvn, af hvilken søvn alle mennesker skal opvækkes ved Guds kraft, når basunen lyder; og de skal komme frem, både små og store, og alle skal stilles for hans domstol, befriet og forløst fra dette, den evige døds bånd, hvilken død

er den timelige død. Da kommer den Helliges dom over dem; og da kommer tiden, da den, som er uren, skal forblive uren, og den, der er retfærdig, skal fortsat være retfærdig; den, som er lykkelig, skal forblive lykkelig, og den, der er ulykkelig, skal fremdeles være ulykkelig.« (Mormon 9:12—14).

Hvis der ikke havde været nogen Kristi forsoning (og der havde været Adams fald!), ville hele planen og formålet, der var forbundet med menneskets skabelse, være blevet til intet. Hvis der ikke havde været nogen forsoning, ville den timelige død være blevet her for altid, og der ville ikke have været en opstandelse. Legemet ville for altid være blevet liggende i graven, og ånden ville være blevet i et fængsel for ånder i al evighed. Hvis der ikke havde været nogen forsoning, ville der aldrig have været åndeligt eller evigt liv for noget menneske. Hverken dødelige væsener eller ånder kunne være blevet renset for synd, og alle himlens åndelige hærskarer ville være blevet til djævle, djævelens engle, det vil sige fortabelsens sønner.

De, som har øren at høre med, finder denne lærdom i følgende skriftsted: »Og vi så Sonnens herlighed, ved Faderens højre hånd, og modtog af hans fylde«, siger Profeten, da han berettede om synet, »Og vi så de hellige engle og dem, som er herliggjort for hans trone, tilbedende Gud og Lammet, og dette gør de fra evighed til evighed. Og nu, efter de mange vidnesbyrd, som er blevet givet om ham, er dette det sidste vidnesbyrd, som vi giver om ham: at han lever! Thi vi så ham ved Guds højre hånd, og vi hørte rosten, som vidnede, at han er Faderens Enbårne, at ved ham, gennem ham og af ham, eksisterer og skabtes verdenerne, og at deres indbyggere er sønner og døtre, født af Gud.« (L. & P. 76:20—24).

— — —

Det meste af det foregående er citeret fra »Mormon Doctrine« af Bruce R. McConkie af De Halvfjerds' Første Råd.

Benjamin R. Monk, missionssekretær.

Distriktskonference nr. 2

afholdes til følgende tider:

Aalborg distrikt	28. og 29. marts.
Odense distrikt	4. og 5. april.
Esbjerg distrikt	11. og 12. april.
Aarhus distrikt	18. og 19. april.
København distrikt	25. og 26. april.

Missionærkonference

Den 27. december 1958 begyndte den årlige missionærkonference i den danske mission. 120 missionærer fra de syv missionærdistrikter havde samlet sig i København til den længe ventede begivenhed, som indledtes med velkomst-bemærkninger fra missionspræsident Holger P. Petersen, hvorunder han præsenterede den nye missionær-håndbog. Konferencen fulgte derefter det program, der var fremsat i håndbogen, idet præsident Petersen havde ledelsen af det første møde, der omfattede missionær-regler og -regulativer. De følgende møder tog form af diskussionsmøder, hvor mange nyttige propaganda-ideer blev udvekslet af de tilstedeværende ældster og kvindelige missionærer. Instruktion i sprog og præsentation af adskillige nye lektier optog også noget af tiden under konferencen.

Konferencen omfattede også lidt afveksling, idet nogle af missionærerne slappede af lørdag aften ved en opera i Det kgl. Teater, medens resten så filmen »South Pacific«.

Søndag var det overladt de missionærer, der ønskede det, at besøge slægtninge og venner, og det gav dem således lejlighed til at tage disse med til møderne i Kirken.

Mandagens program afsluttedes med en basketball-turnering om mesterskabet for den danske mission, og det blev vundet af Amager distrikt.

Tirsdag den 30. december samledes missionærerne til det med længsel imødesete vidnesbyrdmøde, og de følte i sandhed Herrens Ånd under det 8 timer lange møde. En særlig tanke og bøn blev opsendt for de to missionærer, som arbejder på de fjerne Færøerne og derfor ikke kunne overvære konferencen. En særlig hyldest blev også ydet til de hårdt arbejdende kvindelige missionærer i missionen, som i et specielt møde om søndagen aflagde det løfte, at de ville »vise vejen i 1959«.

»Når vi fylder vore hjerter og vort sind med evangeliet og vort arbejde, har vi ikke tid eller plads for letsind . . . og hvis vi på denne måde er åndeligt-sindede, vil vore 2. og 3. møders antal blive forøget.« Dette var konferencens fremherskende tanke, udtrykt af præsident Petersen.

Da den fire dage lange konference nærmede sig sin slutning, var den overvejende tanke, som fyldte missionærerne, en beslutsomhed og en forventning om et fremgangsrigt og heldigt år i den danske mission.

Ældste *J. Chad Thorderson.*

ODENSE

Lørdag den 17. januar opforte Odense G.U.F. skuespillet »Rosentræspianoet« som optakt til distriktskonferencen. - Skuespillet, som omhandlede tiden omkring mormonforfølgelserne i Nauvoo 1846, var meget gribende i sin helhed og gav et budskab til medlemmer af Kirken i dag.

Skuespillet opfores i *København gren lørdag den 14. marts kl. 20.* *H. H.*

—— G.U.F. ——

Kommer vi så ofte til G.U.F., som vi burde? Er vi ikke tilbøjelige til at lade være med at regne G.U.F.-aftenerne for »kirkeaftener«? »De er da kun for unge mennesker«, vil nogle måske sige. Og andre vil udtale: »Der sker aldrig noget i G.U.F.«. Ja, hvis man ville, kunne man remse mange flere mindre gode undskyldninger op.

Men er vi egentlig klare over, hvor vigtigt det er at tage del i G.U.F.-arbejdet? Alle organisationer i Kirken danner tilsammen en helhed, og denne helhed er det største værk her på jorden. Kan vi tage en del af dette værk og sige, at det har vi ingen interesse i? Svaret kan kun blive »Nej«.

Der sker altid noget i G.U.F. Og jo flere, der kommer og er

med, jo mere kan der ske, både hvad det fornøjelige og hvad det alvorlige angår. Der kan arrangeres mere, og man får mere ud af lektierne, når der er mange, der kan være med i diskussionerne.

Vi håber meget, at man vil forstå, hvor meget det betyder at være med til G.U.F., for kun ved at tage aktiv del opnår man stor velsignelse og fuld tilfredshed; i Salomons Ordsprog (8:10-11) står der: »Tag ved lære, tag ikke mod sølv, tag mod kundskab fremfor udsøgt guld; thi visdom er bedre end perler, ingen skatte opvejer den.«

Vi vil med glæde besvare alle de eventuelle spørgsmål, der kan være vedrørende arbejdet; der findes et stort materiale at arbejde med, og vi er altid til rådighed, hvis der skulle opstå problemer.

Til sekretærerne:

Vi ville påskønne meget, hvis vi kunne få rapporterne i hænde *senest den 5.* i hver måned, da vi selv skal sende dem videre til Amerika, og vi er ikke særlig stolte ved at skulle skrive »Ingen rapport« ved så mange af grenene. Eventuelle problemer angående udfyldelsen besvares i G.U.F.-håndbogen.

Endelig vil vi gøre opmærksom på *STÆVNET,* der i år skal holdes i *Odense.* Vi vil i år gøre et forsøg på at holde et 100 % stævne, d.v.s. hvor *alle* deltager. Vi fra bestyrelsens side skal gøre vort bedste, for at det skal blive så godt som muligt, men det kræver *hver eneste* af jer, for at det skal blive helt vellykket. Planlæg ferien allerede nu til omkring juni-juli, da stævnet vil blive afholdt den *26., 27. og 28. juni.*

I forbindelse med Stævnet minder vi Dem om belønningsarbejdet. De piger, som har tjent til en belønning, skulle jo gerne have den udleveret til Stævnet, men for at dette kan ske, beder vi Dem allerede nu tænke på dette, så vi kan have de underskrevne lister i hænde *senest d. 25. april.*

Guld-Gleaner.

Søndag den 8. februar fik den danske mission endnu en Guld-Gleaner. Det var søster Grethe Francke Pedersen, Amager, der fik den smukke nål overrakt af søster Ora Petersen.

Søster Francke Pedersen er født den 20. december 1928 i Odense. Hun og hendes mand lærte Kirken at kende gennem et par missionærer, og den 6. maj 1956 blev de begge døbt og har lige siden den tid taget aktivt del i Kirkens arbejde; søster Francke Pedersen har været 1. rådgiver i Primary, 1. rådgiver og sekretær i G.U.F.

Den nye Guld-Gleaner fortalte os, at hun gerne ville vise et godt eksempel og være så god en moder for sine to små piger som mu-

ligt, og en af de bedste måder hun kendte var at gå i gang med Guld-Gleaner arbejdet.

Der kræves meget for at blive Guld-Gleaner, både et stort kendskab til evangeliet og samtidig udforelsen af forskellige pligter, men har en ung kvinde forst opnået denne belonning, ved man også, at det er et dygtigt og stræbsomt menneske, man har med at gore.

Vi er sikre på, at soster Francke Pedersens to dotre engang vil folge deres moders eksempel.

Til alle, der endnu ikke er gået i gang med deres Guld-Gleaner arbejde, vil vi sige - og måske især til dem, der endnu ikke har nogle »småbørn« at være eksempel for, altså de ugifte: Gå igang med jeres arbejde; den unge mand, der virkelig onsker en sod og god kone, vil sikkert sætte stor pris på, at hun har tjent sin Gleaner belønning, for da ved han, at hun altid vil stræbe efter at gore det bedste, hun kan, og leve efter Kirkens love og ordinancer, og da vil deres ægteskab have store chancer for at blive lykkeligt, og samtidig vil det være til stor gavn og glæde for jer selv.

G.U.F.s Hovedbestyrelse.

Opstandelsen

Af *Orson F. Whitney* af *De Tolv Apostles Råd.*

(Fra *Improvement Era,* April 1916).

Kristi opstandelse var en forbloffende begivenhed. Der havde ikke været noget lignende på denne planet, skont der havde været det på andre verdener; thi dette er ikke den eneste af Guds skabelser. Han havde skabt mange verdener, for han skabte denne, og havde befolket og forlost dem. Denne jord blev skabt til Adams og Evas born, en del af vor Faders altomfattende familie, og her oplever de erfaringer, ofte sorgelige og smertefulde, som mange er gået igennem på andre planeter, og som mange vil gennemgå på planeter, som opstår senere, med forjættelsen om evigt liv på grund af Guds Søns fortjenester, han, som er det eneste navn under himlen, hvorved sådanne ting kan ske.

Disse kendsgerninger er så vidunderlige, så langt ud over de almindelige hændelser i menneskets eksistens, at mange folk gerne ville være med til at gore dem. Mænd, der kalder sig videnskabsmænd eller filosoffer, fortæller os, at Kristus ikke var andet end en god og stor mand, en klog og vidunderlig lærer; at han ikke udførte mirakler — ikke gik på vandet, ikke bespiste skaren med nogle få brod og fisk og ikke kom frem af graven efter sin begravelse. De beder os om at

FRA ET MALERI AF MICHAEL MUNKACSY

„*Kristus*

for

Pilatus"

kaste alt bort og sætte menneskenes forfængelige teorier i stedet for det store håb om evigt liv, der er baseret på Frelserens forsoning.
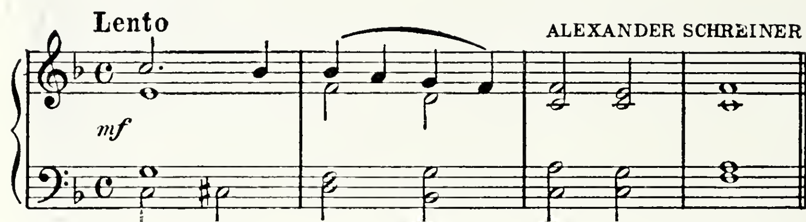
Jesus vidste, det var en forbløffende plan — lærdommen om opstandelsen. Han fortalte sine disciple før korsfæstelsen, at han havde magt til at nedlægge sit liv og tage det op igen. Men da han viste sig for apostlene i sit opstandne legeme, blev de forskrækkede og troede, han var et syn. »Det er mig, frygt ikke«, sagde han, »for en ånd har ikke kød og ben, som I ser jeg har.« Han ønskede at overbevise dem om, at han virkelig var kommet frem af graven, og det lykkedes ham at overbevise dem om denne kendsgerning. En var imidlertid ikke tilstede, og da han, Thomas, af sine brødre fik at vide, at Herren var opstået og havde været hos dem, svarede han: »Hvis jeg ikke får set naglemærkerne i hans hænder, ja, stikker min hånd i hans side, tror jeg det ikke.« Nu var Thomas et af de tolv særlige vidner, hvis mission det var at forkynde Kristi opstandelse, og disse mænd måtte vi-

de, hvad de skulle forkynde. De kunne ikke gå ud i verden og sige: »Vi *tror,* at Kristus er opstanden fra de døde; det er vor *mening,* at det er således; *muligvis* skete det, som han sagde.« Hvilket slags budskab ville det have været for en ventende verden, der hungrede efter ordene om evigt liv? Disse mænd måtte *vide,* ikke blot *tro,* og det er derfor, han tillod dem at høre hans stemme og endda røre ved ham, så de kunne blive overbevist uden nogen tvivl. Og da han derfor nedlod sig til at komme igen — denne gang til Thomas — sagde han: »Ræk din finger frem, se, her er mine hænder; og ræk din hånd frem og stik den i min side, og vær ikke vantro, men troende!« Thomas, der ikke længere tvivlede, faldt ned på sine fødder og udbrød: »Min Herre og min Gud!« Frelseren sagde da: »Thomas, fordi du har set mig, tror du; salige er de, som ikke har set og dog tror.« (Se Lukas 24:36—39; Johs. 20:24—28).

Orson F. Whitney.

SØNDAGSSKOLEN

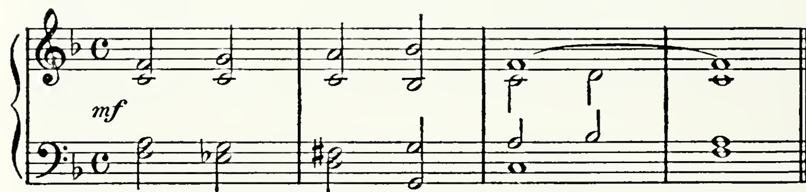
Nadververs for marts:

For Senior Søndagsskolen:

»*Jesus sagde: Fader, om du vil, så tag denne kalk fra mig; dog ske ikke min vilje, men din!*« (Lukas 22:42).

For Junior Søndagsskolen:

»*Du skal takke Herren, din Gud, for alting.*« (L. & P. 59:7).

Søndagsskolesang for marts 1959:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

»*Der er solskin i min sjæl i dag.*« (Nr. 181 i den nye sangbog). Se artiklen i februar nummeret af Stjernen (side 73).

Søndagsskolesang for april 1959:

For Senior og Junior Søndagsskolen:

»*Hvor stort og hvor skønt.*« (Nr. 26 i den nye sangbog).

PRIMARY OG *søndagsskolen*

Kender vi mon alle det ansvar, vi har overfor børnene? Nej, desværre hersker der alt for megen uvidenhed i dag netop på dette område. Når man hører børn tale om Gud og om religion, forstår man, hvor meget de påvirkes af os voksne og vort syn på disse ting.

Et par sætninger fra en samtale mellem to 5-års børn kan vise Dem, hvor meget børn stoler på deres forældres meninger. Peter: »Der er ikke noget, der hedder Gud. Det siger min mor.« Hanne: »Jo, min mor siger, at Gud han bor inde i vores allesammens hjerter.« Kan De heraf

se, hvor meget det betyder for vore børn, hvad vi lærer dem om vor himmelske Fader? Vi indenfor Kirken burde kende vort ansvar, fordi skrifterne lærer os grundigt, hvordan vi skal forholde os. I Lære og Pagter 68:25-26 står der: »Om forældre i Zion eller i nogle af dens organiserede stave har børn, og de ikke underviser dem i læren om omvendelse, tro på Kristus, den levende Guds Søn, og om dåb og den Helligånds gave gennem håndspålæggelse, når de er otte år gamle, skal synden hvile på forældrenes hoved. Thi dette skal være en lov for Zions indbyggere og i alle dets organiserede stave.« Og videre står der i vers 28: »De skal også lære deres børn at bede og at vandre retskaffent for Herren.«

Såvel som vi voksne trænger også børnene til undervisning i disse principper, og denne undervisning kan de få i organisationer som Primary og Søndagsskolen. Disse organisationer er indstiftet af Herren og grundlagt af inspirerede mænd og kvinder, og deres undervisningsform er baseret på at tilfredsstille ethvert krav hos børnene og give dem en fast og sikker grundvold at bygge videre på.

Et gammelt ordsprog siger: »Hvad man i ungdommen nemmer, man i alderdommen ej glemmer......«, og vi ved alle, hvor vigtigt det er at bygge på en solid grund og altid holde fast ved troens principper.

Hovedbestyrelserne.

Referater fra DISTRIKTS-*konference nr. 1*

Aalborg distrikt, 10. og 11. januar.

Konferencen i Aalborg indledtes lørdag aften kl. 19 med en koncert under ledelse af ældste Vernon Bird og med ældste James Nielsen som pianist. Koncerten begyndte med »Fremad, Herrens Stridsmænd« og bøn ved frøken Birgit Stricker, hvorefter Aalborg kor sang forskellige numre, afvekslende med en klaversolo ved søster Gertrude Karstenskov, en duet ved søster Jonna Røgilds og søster Jette Olesen, sangsolo ved Preben Klitgaard, trompetsolo ved ældste Vernon Bird og en missionærkvartet. Tilstede 134.

Efter koncerten gik vi ned i den lille sal, hvor Kvindelig hjælpeforening serverede desserter, og vi havde en god aften sammen med fin underholdning og sang. Tilstede 105.

Søndag morgen kl. 9 afholdtes Kvindelig hjælpeforenings møde og præstedomsmøde. Søndagsskolen begyndte kl. 10,30 med sangen »Kærlighed er lysets kilde« og bøn ved søster Ane Larsen, Nørresundby. Talerne i søndagsskolen var særlig gode, og Guds Ånd

var tilstede i rigt mål. Frk. Inge Lise Boysen, frk. Dorrit Jensen, søster Ellen Pedersen, broder Leif Klitgaard, ældste John Jorgensen og ældste Larry Stucki talte alle over konferencens emne »Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger«. Så hørte vi fra børnekoret i Aalborg, og søster Ellen Pedersen sang for os. Tilsidst fortalte 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Torkil Dresso, en historie for børnene, og missionspræsident Holger P. Petersen kaldte nogle søskende uforberedt til at tale, hvorefter han selv talte og opmuntrede medlemmerne til at efterleve Guds bud og befalinger. Tilstede 105.

Om eftermiddagen holdtes dåbsmøde, hvor to nye søskende blev optaget i Kirken, og kl. 15,30 afholdtes funktionærmøde under ledelse af de nye præsidenter for Søndagsskolen og Primarys hovedbestyrelser, broder Jens Kristoffersen og søster Kirsten Hermansen. Der blev demonstreret en ny brug af billeder i undervisningen, og desuden lærte vi at slå takt til forskellige sange. Til slut deltes vi i klasser, hvor vi fik yderligere instruktioner. Et genealogisk møde under ledelse af søster Mary Kaiser, København, blev også afholdt, hvor søskende fik instruktioner om det genealogiske arbejde.

Konferencens hovedmøde begyndte kl. 19 med sangen »Priser Profeten« og bøn ved broder Richard Kristensen, Hjørring. Koret sang et par numre, og Kirkens Generalautoriteter blev opretholdt, hvorefter distriktspræsidenten, ældste Elray L. Pedersen, talte over emnet »Kærlighed«. Ældste Donald Black og søster Kirsten Hermansen sang en duet, og derefter talte præsident Torkil Dresso om »Åbenbaring«, og tilsidst talte missionspræsident Holger P. Petersen om »Kristi mission«.

Konferencen sluttede med sangen »Gud vær' med dig til vi ses igen« og bøn ved ældste Nilo Call, og alle var enige om, at vi havde haft en dejlig konference.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident, ældste Elray L. Pedersen.

E. L. P.

Odense distrikt, 17. og 18. januar.

Konferencen i Odense begyndte lørdag aften med G.U.F.-skuespillet »Rosentræspianoet«. Dette var en stor oplevelse; man kunne spore et fint sammenspil, der virkede stærkt på tilskuerne, og vi følte os godt tilpas. Gennem spillet kunne vi rigtig se, hvor dejligt og let vi har det i vore smukke kirkebygninger; hvor har vore pionerer haft en stor tro og en sejg vilje, og hvor skylder vi dem stor tak; samtidig synes jeg, vi skulle vise meget mere ærbødighed for vor Kirke, når vi kunne se vore brødres og søstres kamp for at få et sted at tjene vor himmelske Fader i. Vi beder, at dette skuespil må mane til eftertanke, at vi må vide, at vor himmelske Fader kommer først, og at det ikke gælder om at tjene flest penge for at få det mageligt og behageligt, nej, »Kæmp for alt, hvad du har kært, dø, om så det gælder.«

Efter det smukke skuespil talte missionspræsident Holger P. Petersen til os, og efter bøn var der fornøjeligt samvær med salg af desserter. En dejlig aften og en god begyndelse til en god konference! Tilstede 116.

Sondagen begyndte med præstedømsmøde kl. 9 for brodrene, der var ialt 35 tilstede. Samtidig afholdtes Kvindelig Hjælpeforenings møde, der blev åbnet med velkomst ved præsidentinden, søster Esther Klokker Hansen, sangen »Da du styrket fra dit leje« og bon. Syngende Mødre sang »Jeg er fremmed«, og derefter opfortes en sketch, »Budskabets frugter«, med deltagelse af forskellige søstre og brodre samt børn. Vi hørte derefter et talekor, udført af søstrene. Til slut talte præsidentinde, søster Ora Petersen, og som repræsentant for præstedommet hørte vi ældste Rosco Tolman. Tilstede 54.

Søndagsskolen begyndte kl. 10,30 og blev ledet af distriktspræsident Christian Klokker Hansen. Emnet var »Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger«. Vi horte taler over folgende emner: »Renhed«, »Familiebon«, »Personlig bøn«, »Tiende«, »Visdomsordet«, »Tilstedeværelse ved moderne« samt »Faste og fasteoffer«, fremfort af brodre og søstre fra de forskellige grene i distriktet. Imellem talerne var der sang af børnene samt to duetter. Til sidst talte missionspræsident Holger P. Petersen, og vi sluttede med sangen »Guds Ånd som en ild« og bøn ved søster Birgit Hansen. Tilstede 119.

Om eftermiddagen kl. 15 var der fælles funktionærmøde, ledet af hovedbestyrelserne for Søndagsskolen og Primary, broder Jens Kristoffersen og søster Kirsten Hermansen, der demonstrerede nye undervisningsmetoder. Derefter funktionærmode for de enkelte organisationer. Tilstede ialt 45.

Kl. 16,30 blev der afholdt Genealogisk instruktionsmøde under ledelse af soster Mary Kaiser fra Hovedbestyrelsen. Tilstede 30.

Konferencens hovedmode blev afholdt kl. 18,30. Efter at Kirkens og missionens autoriteter var blevet opretholdt ved 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Torkil Dresso, talte distriktspræsident Klokker Hansen gode og opbyggende ord til os, og derefter talte præsident Dressø, bl. a. om tiende. Ind imellem sang Odense grens kor flere gode og virkelig smukke sange, som enhver, der var tilstede, nød med åbent hjerte. Sidste taler var missionspræsident Holger P. Petersen, som altid forstår at give os noget godt og oploftende med hjem. Tilstede 96.

En vidunderlig konference var forbi, og vi kan roligt glæde os til den næste. Lad os stræbe efter konferencens emne: »Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger«, og jeg ved, vi alle vil blive lykkelige.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Chr. Klokker Hansen.

V. J.

København distrikt, 7. og 8. febr.

Konferencen indledtes lørdag

aften med en dejlig koncert af København grens sangkor under ledelse af broder Jørgen Ljungstrøm. I en pause talte missionspræsident Holger P. Petersen, der bl. a. mindedes »Hans Hedtoft«s forlis og talte om, hvor vi kommer fra, hvorfor vi er her og hvor vi går hen, når vi går herfra. Vi har svar på alle disse ting. Tilstede 196.

Efter koncerten havde Kvindelig Hjælpeforening forfriskninger i den lille sal.

Søndagen indledtes med præstedømsmøde kl. 9. Tilstede ialt 72 brødre.

Samtidig afholdtes Kvindelig Hjælpeforeningsmøde under ledelse af præsidentinden for Kvindelig Hjælpeforening i København, søster Elna Madsen. Der opførtes en sketch, »Budskabets frugter«, af brødre, søstre og børn fra København, og et talekor, »Herren har talt«, med deltagelse af søstre fra Amager gren. »Syngende Mødre« fra København under ledelse af søster Oda Nielsen og med broder Niels Hendriksen ved klaveret sang nogle sange, og til slut talte søster Ora Petersen og ældste Arne Foss Jensen. Tilstede ialt 72.

Søndagsskolen var under ledelse af distriktspræsident Harry Petersen, og vi hørte taler af søstre og brødre fra Amager og København, afvekslende med sang og musik. Til slut kaldte missionspræsident Holger P. Petersen forskellige søskende op til at tale uforberedt, og han talte selv om læren og troen på Kristus: om dette ikke læres børnene, når de er otte år gamle, og de bliver døbt og lever retfærdigt, skal straffen hvile på forældrene. Tilstede 233.

Umiddelbart efter søndagsskolen afholdtes fælles funktionærmøde for alle organisationerne, og kl. 16,30 afholdtes et genealogisk instruktionsmøde, hvor der var 44 tilstede.

Konferencens hovedmøde kl. 19 indledtes med sangen »Guds Ånd som en ild« og bøn ved grenspræsidenten for Amager gren, Aage Francke Pedersen. Kirkens og missionens autoriteter blev opretholdt ved 1. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Torkil Dressø, hvorefter Amager grens sangkor sang »O, hør, nu lyder frydesang«. Distriktspræsident Harry Petersen talte over konferencens motto: »Hvis I elsker mig, så hold mine befalinger«, og 2. rådgiver i missionspræsidentskabet, præsident Larry Christensen, talte om fasten og fortalte om mirakler, udført af ældster forskellige steder. Præsident Dressø talte dernæst om Visdomsordet, og til slut hørte vi missionspræsident Holger P. Petersen tale om småbørns dåb og eksempler på små børns død og begravelse og Folkekirkens fejltagelser om børns opstandelse, til trods for, at »Guds rige hører sådanne til«.

Til slut sang Amager grens kor »O, syng, syng med fryd til Gud«, og mødet sluttede med bøn ved broder Kai Lykkegaard Nielsen. Tilstede 240.

Alle konferencens møder var under præsidium af missionspræsident Holger P. Petersen og under ledelse af distriktspræsident Harry Petersen.

M. K.

Tale

Ved distriktskonferencen i Kobenhavn den 8. februar holdt soster Ingelise Andersen, Amager gren, folgende tale i Sondagsskolen:

Kære søskende og venner!

Da Herren skabte fuglene, dyrene, blomsterne og insekterne samt andre slags liv, skabte han et af hvert køn. Da han skabte mennesket, skabte han manden og kvinden. — Gud skabte kønnene, og han kaldte det godt, og med hensyn til mennesket kaldte han det *såre godt.* Kønnet var helligt, ja, i virkeligheden var det guddommeligt. Det seksuelle er så helligt og guddommeligt, at når det bliver brugt på den rette måde, bliver de, som bruger det, *fælles skabere* med Gud. De bliver den Almægtiges medarbejdere i det store værk at frembringe liv. Det seksuelle er så helligt i den mission at frembringe liv, at Gud anbragte det på et hojt plan, så højt at alle rettænkende folk vil anse det for at være helligt.

At frembringe liv er en af de vigtigste ting, så også på dette punkt prover Satan at odelægge Guds plan. Satan fristede Kain ved at prøve at overbevise ham om, at alt ville blive godt og hans, såfremt Abel blev dræbt. Kain opdagede, at der ingen vinding var ved at begå en forbrydelse. *Tværtimod,* alt hvad Kain troede, han ville få, vendte sig til anger og hjertekval. — Så sogte Lucifer at ødelægge ikke blot liv, men også kilden til liv. Hvor langt er Satan ikke kommet i dag, hvor han holder en verden i sin hånd, der lægger vægt på det seksuelle, en demoraliserende vægt, men en vægt der glitrer, som om det var guld. Hvor som helst i verden vi vender os hen, lægges der vægt på det seksuelle! Det er i aviserne, i ugebladene og i biograferne, det er den måde, vi klæder os på, det er i radioen, og det er det, folk taler om.

Det seksuelle fremhæves! Og hvad er så formålet med dette? Formålet er ikke at hæve det seksuelle, *som den hellige ting det er,* men at trække det ned i solet og gøre det almindeligt og billigt — *gore det til legetoj.* Gennem de overtalelsesevner, Satan brugte overfor Kain, da han provede at fortælle Kain, at han kunne myrde og *vinde ved det,* prover han nu at fortælle den moderne verden, at de kan hengive sig til det seksuelle ulovligt og vinde det. Ligesom Kain blev blændet af Satans store veltalenhed, bliver mange det i dag. Og derfor må vi, hver især, være på vagt overfor alle de snedige veje, der anvendes, *for at vi ikke skal falde.* Hvor mange unge har ikke haft det svært på grund af tankeloshed? Hvor mange unge tænker på, at ens påklædning kan være grund til fristelse? Men en af Kirkens apostle, som har talt med unge mænd, der angrede deres fald, fortæller, at mange unges moralske fald netop begyndte med en ung piges uanstændige påklædning.

Frelseren sagde engang: »Hver den, som ser på en kvinde for at

begære hende, har allerede bedrevet hor med hende i sit hjerte.« Men har vi trods alle gode forsætter alligevel overtrådt loven, gælder omvendelsens lov også her; jeg vil lige læse fra Lære og Pagter, afsnit 42, vers 22—26:

»Du skal elske din hustru af hele dit hjerte og holde dig til hende og ingen anden. Den, som ser på en kvinde for at begære hende, skal fornægte troen og skal ikke have Ånden, og om han ikke omvender sig, skal han kastes ud. Men den, der har bedrevet hor og omvender sig af hele sit hjerte og lader være dermed og ikke gør det mere, skal du tilgive; men gør han det igen, skal han ikke tilgives, men kastes ud.«

Hvor stor vægt, der lægges på kyskhed, forstår vi, når Kirkens ledere har sagt, at de ville hellere se deres børn døde og *rene* i deres grave, end de ville have dem til at leve et urent liv. Dyden er vigtigere for jer end jeres liv. Beskyt den frem for jeres liv. Hvis den tid kommer, hvor I må vælge mellem de to, må I ofre jeres liv, men under ingen omstændigheder ofre jeres dyd.

Må vi altid have disse ord fra Kirkens ledere i vore tanker, skal være min bøn i Jesu Kristi navn. Amen!

Ingelise Andersen, Amager gren.

SILKEBORG

Den 31. december holdt G.U.F. i Silkeborg gren nytårsfest. Festen begyndte kl. 21 og blev ledet af søster Ruth Sørensen. Efter sangen »Vi glædes og frydes« åbnede søster Evy Bruun med bøn.

Så gik vi over til underholdningen. Først hørte vi en sang ved søstrene Evy og Anni Bruun

og en duet af vore to missionærer, som senere spillede harmonika og trompet. Ind imellem den musikalske underholdning legede vi forskellige lege, bl. a. havde vi en hoola hoop konkurrence. Senere sang søster Solveig og søster Valborg Karlsen, og søster Lilly Brink og søster Kirsten Hansen sang en duet.

Efter underholdningen blev der spillet op til dans, så alle, der havde lyst, kunne få en svingom. Kl. 24 stod vi alle op og sang »Vær velkommen, Herrens år«, »Der er et yndigt land« og »Kong Kristian«. Umiddelbart efter kl. 24 serveredes der hamburgere og sodavand; maden blev velsignet af ældste J. Charles Keller. Derefter viste ældste Carlo Klitgaard en film, »Den amerikanske cowboy«, og med den var programmet udtømt. Aftenen sluttede med bøn ved broder Olaf Leth.

Vi havde haft en dejlig nytårsaften med en god ånd tilstede.

FREDERICIA

Den 14. januar afholdt Fredericia Kvindelig Hjælpeforening en nytårsfest for medlemmer med familie. Vi kom kl. 19, hvor bordene stod dækket med lækkert smørrebrød, hvortil serveredes hybente. Præsidentinden, søster Meta Dybvang, bød os hjertelig velkommen, og søster Irene Andersen åbnede med bøn og velsignede maden. Vi nød så de lækre snitter under munter diskussion. Bagefter underholdt Jytte Rasmussen os ved klaveret, og broder Erik Rasmussen læste en historie, vi alle morede os meget over. Så kom aftenens clou: Hr. Knud Andersen og søster Stella Liljengren opførte sangsketchen »Å, du kære«, der gjorde stor lykke. Vi var alle enige om, at det havde været en usædvanlig fin underholdning.

Til sidst serveredes æblekage, hvorefter grenspræsidenten takkede Kvindelig Hjælpeforening for festen og derefter sluttede aftenen med bøn.

Vi var 28 til stede, der alle kunne mærke den gode ånd, der havde været og altid vil være, hvor Kvindelig Hjælpeforening arbejder i sammenhold for Herrens sag.

E. B.

BORNHOLM

Søndag den 25. januar blev der for første gang afholdt søndagsskole i Rønne på Bornholm. Der var ialt tilstede 18, 8 voksne og 10 børn. Broder Johannes Lund ledede mødet, som begyndte med sangen »Hvilken smuk og yndig morgen« og bøn ved ældste Gary Smith Hansen. Derefter blev der sunget »Hvem er for Herrens sag?«. Skriftstedet blev oplæst af John Espersen, og vi hørte to taler af de unge; først talte Kjeld Espersen om Joseph Smiths første syn, derefter Roma Lund om Lehis rejse fra Jerusalem. Der var så sangøvelse (»Du kan lette hvert et fjed«), hvorefter lektien blev givet af ældste Kurt Nagel; den handlede om Elias, taget fra bogen »Skriftens hellige mænd«. Vi sluttede med sangen »Tak for vor skole« og bøn ved broder Johannes Lund. Alle, som var tilstede, følte, at det havde været en sukces og var glade for, at de kom.

K. N.

KVINDELIG *hjælpeforening*

Har De noget brugt toj?

Har De noget brugt toj, De ikke mere har lyst til at gå med, eller som Deres børn er vokset fra, så lad det ikke ligge i skuffer og skabe og fylde op, men *giv det til den lokale Kvindelige Hjælpeforening,* som har stort behov for toj af alle slags for at kunne hjælpe trængende familier, som ikke har det nodvendigste toj at tage på. Alt toj (og andre ting) vil blive modtaget med storste taknemmelighed, og der vil blive draget omsorg for, at det altid kun vil blive uddelt til værdige trængende, som virkelig har brug for det.

Og glem heller ikke at stotte Kvindelig Hjælpeforening, når der afholdes *bazar,* men betænk den med gaver af alle slags, som kan omsættes i penge: håndarbejder, nytte- og prydgenstande, nyt toj af alle slags, boger, smykker, frugt, kager og andre forfriskninger, kort sagt *alt* kan bruges. Og husk: en bazar er et sted, hvor man forst skænker nogle ting, og bagefter går man hen og køber dem (eller nogle andre) igen!

Formålet med Kvindelig Hjælpeforenings bazarer er at skaffe penge til at kunne imodegå den trang, som findes blandt medlemmerne, og hjælpe hvor det tiltrænges, ikke med kontanter, men ved at betale de materielle ting, som de pågældende mangler. Endvidere til at afholde alle de mange lobende udgifter, som Kvindelig Hjælpeforening har i årets løb.

Alle søstre i missionen bør også stotte Kvindelig Hjælpeforening ved at komme til dens moder i de forskellige grene og deltage i arbejdet. Det vil være til stor velsignelse og gavn for hver enkelt og hjælpe med til at fremme Herrens værk her på jorden. Altså, vel modt i Kvindelig Hjælpeforening! *Hovedbestyrelsen.*

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Frygt ikke for at gore det gode, mine sønner, thi hvad I sår, det skal I også hoste; thi dersom I sår det gode, skal I også hoste det gode som belonning derfor.« (L. & P. 6:33).

Formål: At understrege den kendsgerning, at alt, hvad vi gor, hvert ord og hver gerning, udover en vis virkning, enten for godt eller ondt, og at vi vil blive velsignet gennem vore gode gerninger.

En af livets faste realiteter er, at som vi sår, skal vi også hoste. Denne tanke har indtaget en fremragende plads indenfor den religiose lære i tusinder af år. Den findes ikke alene i vor tids åbenbaring, men forekommer også i både Det gamle og Det nye Testamente. Vi læser f. eks. i Ord-

sprogenes Bog: »Hvo retfærd sår, får virkelig lon.« *(Ordsp. 11:18)*. Apostlen Paulus siger til galaterne: »Far ikke vild, Gud lader sig ikke spotte! thi hvad et menneske sår, det skal han også høste.« *(Gal. 6:7)*.

Et smukt træk ved bestræbelsen på at gore godt er, at vi i denne proces ikke blot hjælper andre og dermed udforer nyttigt arbejde, men ved at gore dette forøger vor egen evne til at gore mere godt. Skridt for skridt stræber vi efter at blive det, som vore tanker er rettet mod. En god gerning, som vi har udfort, gor den næste så meget lettere. Thi som han tænker i sit hjerte, er han. Vi høster altså, som vi har sået.

Der fortælles en historie om en lille dreng, der sammen med sine forældre flyttede ind i et hus med udsigt over en dyb kloft. Da den lille dreng blev irettesat, blev han meget vred på sin mor. For at give luft for sine følelser lob han hen til kanten af kloften og råbte af sine lungers fulde kraft: »Jeg hader dig, jeg hader dig.« Næsten i samme ojeblik hørte han en vred, hul stemme råbe: »Jeg hader dig, jeg hader dig.«

Den lille dreng blev mere end forskrækket og lob så hurtigt, han kunne, tilbage til moderen og fortalte hende, at der var en grim mand i kløften, som hadede ham og ønskede at gøre ham fortræd. Den kloge mor tog sin lille søn ved hånden og forte ham tilbage til kloften. Med en blid og behagelig stemme råbte hun så: »Jeg elsker dig, jeg elsker dig.« En dejlig, glad stemme gengav de samme søde ord, som hun havde talt.

Sådan er det i livet. Hver god eller ond gerning, vi sår, kommer tilbage til os. Og hver eneste god gerning, vi gor, vender tilbage for at velsigne os.

> »...... Enhver god gerning, der er gjort mod andre, er en mægtig kraft og styrke, der påbegynder en aldrig endende pulseren gennem tid og evighed. Vi vil måske aldrig vide det, vi vil måske aldrig modtage tak eller anerkendelse derfor, men den vil komme tilbage til os i en eller anden form lige så naturligt, lige så fuldkomment, lige så uundgåeligt, som ekkoet svarer lyden. Måske ikke som vi venter det......, men en eller anden gang, på en eller anden måde, et eller andet sted kommer den tilbage......« *(The Power of Truth*, W. G. Jordan, side 39).

Det er ikke alene vigtigt at så gode gerninger, men også venlige ord har en gensidig virkning.

Det sker ofte, at den værdifuldeste gave, vi kan give en anden, er et venligt ord, der giver udtryk for kærlighed og påskonnelse. Sådanne ord, der udtrykker vor taknemmelighed overfor andre, spreder opmuntring. Den vise kong Salomon sagde: »Hulde ord er som flydende honning, sode for sjælen......« *(Ordsp. 16:24)*. Og med Frelserens ord:

> »Men jeg siger eder, at menneskene skal gore regnskab på dommens dag for hvert unyttigt ord, de taler.
>
> Thi ud fra dine ord skal du frikendes, og ud fra dine ord skal du fordømmes« *(Mat. 12:36-37)*.

lad os altså være hver tanke, hvert ord og hver gerning bevidst, og:

»...... lad os ikke blive trætte, thi vi skal hoste til sin tid, såfremt vi ikke giver tabt.« *(Gal. 6:9)*.

KREDSLÆRERNES *budskab*

Sog en varig lykke.

Et af de allerhojeste onsker, mennesket har, er onsket om at blive lykkeligt. Dette er naturligt, fordi mennesket er skabt til at være lykkeligt. Fader Lehi sagde til sin son Jakob, da han forklarede ham hensigten med livet: »Adam faldt for at mennesket kunne blive til, og mennesket er til for at nyde glæde.« *(2 Nephi 2:25)*. Naturligvis er lykke og glæde synonymer. Lykke er noget at arbejde for, at erhverve og gore sig fortjent til.

Når folk længes inderligt efter lykke, soger de den på et utal af måder. Uheldigvis bliver de ofte forvirret med billige fornojelser. Den ånd, som at spise, drikke og være lystig giver, bor aldrig forveksles med den vej, der leder til lykke. Denne forestilling leder os ofte til dårlige omgivelser og dårligt kammeratskab. Vi kan ikke flagre gennem livet og så gore os håb om alligevel at finde lykken til slut.

Ved at man hengiver sig til verdens lyster fremelskes lysten til de forbudte ting. Vi bliver lænket af dårlige vaners kraft, hvis vi giver efter for lave instinkter. Den dag vil komme, da offeret for denne livsindstilling vågner for at opdage, at det, han har fulgt, har været et fantom, et blændværk. Sorg, ulykke, folelsen af, at livet er forspildt samt skuffelser er resultatet af denne nydelsessyge.

Et tojleslost liv er ikke den eneste vej til at miste lykken; de, der egenkærligt helliger sig erhvervelsen af verden, politisk magt, social position, videnskabelig aktivitet eller professionel sukces uden at give Herren den forste agtelse, efterfulgt af interesse for medmenneskene, er i fare for at miste deres ophojelse i Guds rige.

Tro på Gud er et tegn på styrke, og det er en del af den vej, der leder til evig lykke. Følgende er nogle af de velsignelser, der kommer til dem, der soger lykke gennem deltagelse i Jesu Kristi evangelium: 1) Storre viden om hensigten med livet. 2) En mere fuldkommen forståelse af evangeliets frelsende ordinancer. 3) Storre styrke til at leve i overensstemmelse med Guds bud og befalinger. 4) Rigere åndelige velsignelser. 5) Foroget evne til at prise præstedommet. 6) Ønsket om at blive viet ved en hojtidelighed i Herrens tempel. 7) Velsignelsen at være gode forældre i et lykkeligt hjem. 8) Glæden ved at glæde andre, og 9) Privilegiet af samvær med troende og loyale venner.

Hvad kunne være mere onskværdigt? Prisen for lykke er lydighed mod evangeliets love.

NY *distriktspræsident*

Den 30. november 1958 fik Odense distrikt en ny distriktspræsident, og der var spænding i Odense, da missionspræsident Holger P. Petersen afløste distriktspræsident Erik Andersen med tak for veludført arbejde. Broder *Christian Klokker Hansen* blev derefter indsat og opretholdt som distriktspræsident for Odense distrikt. Distriktspræsident Klokker Hansen har gjort og gør et meget stort arbejde for Odense gren; han har været præsident i G.U.F. og i Genealogisk Forening, grenspræsident, sondagsskoleforstander og distriktsleder for sondagsskolen, i hvilket sidste kald præsident Klokker Hansen arbejder med samtidig med at han er kaldet til sit nye store arbejde som distriktspræsident for Odense distrikt.

Vi ved, at præsident Klokker Hansen vil røgte sit kald godt. Vi her i Odense er aldrig gået forkert, når vi har bedt broder Klokker Hansen om råd og vejledning; vi får altid det bedste, nemlig Guds ord gennem disse råd.

Vi beder Herren hjælpe distriktspræsident Klokker Hansen i det høje kald, at det må være til velsignelse både for Odense distrikt og Odense gren.

V. J.

Indsat

Den 3. februar er ældste *John James Poulsen* blevet kaldet som omrejsende ældste i den danske mission.

Ældste Poulsen er fodt den 1. januar 1937 som søn af A. M. Poulsen og Velma E. Petersen Poulsen, Salt Lake City. Efter at have gået i Highschool har han i to år frekventeret University of Utah, indtil han blev kaldet på mission.

Ældste Poulsen ankom til den danske mission den 7. oktober 1957 og har arbejdet i Aalborg, København og Horsens, indtil han nu er blevet kaldet som omrejsende ældste.

Vi beder Gud velsigne ældste Poulsen i det store kald, der nu er pålagt ham.

Bemærk: Meddelelser og billeder, der ønskes optaget i næste nummer af Stjernen, skal indsendes *inden den 5. ds.*, og bedes sendt *direkte* til Stjernens kontor, *ikke* sammen med rapporter el. lign. til missionskontoret eller organisationerne.

Dåb:	Døbt af:	Håndspålæggelse af:
KØBENHAVN: 30. aug. 1958:		
Carl Christopher Christiansen Winther	Ældste K. Dale Despain	Ældste Wesley Sorensen
Else Marie Pedersen Winther	Ældste K. Dale Despain	Ældste Wesley Sorensen
27. september:		
Anne Margrethe Larsen Andersen	Ældste Elray L. Pedersen	Ældste Parley Hansen
16. november:		
Mogens Dehn Brix-Jorgensen	Ældste H. Kent Madsen	Ældste Rosco Tolman
Edith Ragnhild Hansen Pedersen	Ældste Elray L. Pedersen	Ældste Parley Hansen
Anni Erika Pedersen	Ældste Parley Hansen	Ældste Elray L. Pedersen
Berglioth Johnsen Jessen	Ældste Elray L. Pedersen	Ældste Parley Hansen
Ruth Johansen	Ældste Richard Ray	Ældste Leon J. Henrichsen
Sigrid Wellendorph	Ældste Leonard H. Trauntvein	Ældste Don Black
22. november:		
Martha Marie Christine Jorgensen	Ældste A. Bruce Knudsen	Ældste A. Bruce Knudsen
9. deember:		
Cæcilie Emilie M. Hansen	Ældste Richard Ray	Ældste Richard Ray
14. december:		
Gertrud Elisabeth Jensen	Ældste Leonard H. Trauntvein	Broder Felix Hasbo
21. december:		
Ib Rasmussen	Broder Jorgen Ljungstrøm	Broder Flemming Hall
Herluf Thye Johansen	Broder Niels Johansen	Broder Niels Johansen
25. december:		
Nelly Mary Christiansen	Ældste Lyle Oman	Ældste A. Bruce Knudsen
28. december:		
Vibeke Rasmussen Brix-Jørgensen	Ældste Rocso Tolman	Ældste H. Kent Madsen
3. januar:		
Vagn Thorvald Røder	Ældste Leon J. Henrichsen	Ældste Donald Rasmussen
Erna Kirstine Nielsen	Ældste Norman Carlsen	Ældste Leon J. Henrichsen
Christian Alfred Christiansen	Ældste A. Bruce Knudsen	Ældste A. Bruce Knudsen
Margaret Hazel Sonne	Ældste A. Bruce Knudsen	Ældste A. Bruce Knudsen
Birgitte Keblow Larsen	Ældste Leonard H. Trauntvein	Ældste Don Black
René Erik Keblow Larsen	Ældste Don Black	Ældste Leonard H. Trauntvein
Mette Linnet	Ældste Don Black	Ældste Don Coleman
31. Januar:		
Gudrun Emilie Andersen Jørgensen	Ældste Norman Carlsen	Ældste Garth Sorensen

Jørgen Viggo Hansen	Ældste W. Fred Mortensen	Ældste W. Fred Mortensen
HERNING: 21. sept. 1958:		
Sara Kate Mouritzen	Broder Magnus Hall Mouritzen	Ældste Gary Larsen
1. februar: Herdis Helge Hansen	Missionspræsident Holger P. Petersen	Ældste Kenneth Skousen
AARHUS: 6. dec. 1958:		
Egon Rasmussen	Ældste Verlin R. Nicholes	Ældste Robert L. Petersen
Dory Agnethe Nellie Rasmussen	Ældste Robert L. Petersen	Ældste Verlin R. Nicholes
3. januar: Hugo Buckhøj	Ældste Frank Larsen	Ældste Peter C. Knudsen
VARDE: 4. oktbr. 1958:		
Tove Elisabeth Andresen	Broder Frands Andresen	Broder Ejnar Nielsen
28. december: Else Marie Andresen	Broder Frands Andresen	Broder Ejnar Nielsen
ESBJERG: 11. januar:		
Johnny Lütken Satrup Jensen	Ældste Richard J. Mortensen	Broder Johannes A. Sørensen
Elvira Riis	Ældste Richard J. Mortensen	Broder Ejnar Nielsen
Iver Hansen	Ældste Richard J. Mortensen	Ældste Jack Morris
FREDERIKSHAVN: 11. jan.		
Dorrit Jensen	Ældste J. Chad Thorderson	Ældste J. Chad Thorderson
HORSENS: 3. januar:		
Anna Johanna Olivia Drejer Iversen	Ældste John Milo Petersen	Ældste J. James Poulsen
AALBORG: 11. januar:		
Dagmar Louise Elisabeth Pedersen	Ældste William B. Olsen	Ældste Elray L. Pedersen
17. januar: Inger Lise Boysen	Ældste Elray L. Pedersen	Ældste William B. Olsen
31. januar: Kristine Elisabeth Pedersen Christensen	Ældste Stewart L. Gudmundsen	Ældste Vernon K. Bird
Preben Klitgaard	Broder Børge Klitgaard	Broder Børge Klitgaard
Else Nielsen	Broder Børge Klitgaard	Broder Børge Klitgaard
RANDERS: 24. januar:		
Marius Anton Dalsgart	Ældste Niel C. Anderson	Ældste Ronald E. Anderson
Dorthe Markmann	Ældste Ronald E. Anderson	Ældste Niel C. Anderson
Jette Markmann	Ældste Niel C. Andersen	Ældste Ronald E. Anderson

MISSIONÆRANKOMSTER:

Følgende missionærer er ankommet til den danske mission:

Med S.A.S. fra New York den 28. januar:

Henrik Traden fra Weber, Utah, beskikket til at arbejde i Næstved.

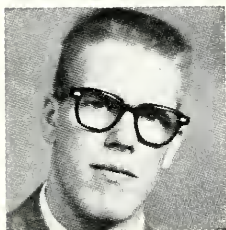
Royal Wayne Stoker fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København.

Lloyd Burke Larsen fra Hyrum, Utah, beskikket til at arbejde i København.

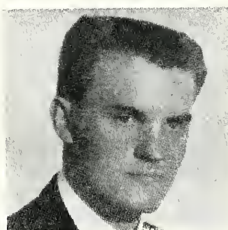
Keith Farrak Sorensen fra San Monica, California, beskikket til at arbejde i Aarhus.

Med S.A.S. fra New York den 11. februar:

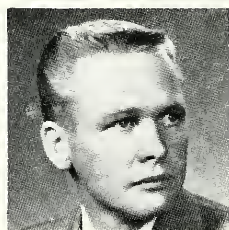
Richard V. Pedersen fra Idaho Falls, Idaho, beskikket til at arbejde i København.

Henrik Traden.

Royal W. Stoker.

Lloyd B. Larsen.

Keith F. Sorensen.

Richard V. Pedersen.

Missonærafløsninger:

Den 12. februar er søster *LaWayne Christensen* fra Salt Lake City, Utah, blevet hæderlig afløst fra sin mission efter sidst at have arbejdet i Esbjerg.

FØDSELSDDAGE:

KØBENHAVN: Den 1. marts fylder søster Anna M. Knudsen Andersen, Slotsgade 32, 75 år.
Hjertelig til lykke!

Den 27. marts fylder Torkil Dressø, Classensgade 10, 60 år.
Hjertelig til lykke!

HJØRRING: Den 4. marts fylder søster Kristine Marie Madsen 60 år. - Hjertelig til lykke!

SLAGELSE: Den 6. marts fylder broder Peter G. Nielsen, Flakkebjerg, 70 år. - Hjertelig til lykke!

AALBORG: Den 10. marts fylder søster Johanne Nielsen 60 år.
Hjertelig til lykke!

Den 14. marts fylder søster Martha Marie Skov Poulsen 60 år.
Hjertelig til lykke!

Den 16. marts fylder broder Marius Jensen 75 år. - Hjertelig til lykke!

SKANDERBORG: Den 13. marts fylder broder Jens Magnus Emil Jensen 70 år. - Hjertelig til lykke!

HADERSLEV: Den 19. marts fylder søster Sophie Ohlsen 75 år.
Hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Fra deres hjem i San Mateo, California, sender søster *Astrid Petersen* og hendes familie, tidligere Esbjerg, de hjerteligste hilsener til alle søskende og venner i Danmark med ønsket om et godt nytår.

Hilsen fra U.S.A.: Søster *Ruth Madsen Hagen,* tidligere Aarhus og Aalborg, sender fra sit hjem i Arcadia, California, de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark med meddelelse om, at hun og hendes mand, Willard Hagen, den 3. september 1958 fik en søn, der har fået navnet Jarom Cyrus. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Hilsen fra U.S.A.: Tidligere missionær i den danske mission, *Allen Kidd,* og hustru sender de hjerteligste hilsener til søskende og venner i Danmark med meddelelse om, at de den 18. december fik en dejlig dreng, som har fået navnet Ronald. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i U.S.A.: Missionspræsident og søster Holger P. Petersens datter, *Darlene Petersen,* vies den 20. marts i Salt Lake Templet til tidligere missionær i den danske mission, *Juel D. Gregersen.* Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Canada: Søster *Gunnild Fischer,* tidligere Amager gren, viedes den 30. januar i Calgary, Alberta, Canada, til Georg Andersen. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Velsignelser:

KØBENHAVN: 22. juni 1958: Bent Lundsteen Holm og Hanne Hendriksen Holms datter, Gitte Lundsteen Holm, velsignet af broder Felix Hasbo.

7. september: Flemming Vilhelm Eliasen og Lis Hoffmann Larsen Eliasens datter, Majken Ida Eliasen, velsignet af sin fader.

26. oktober: Bjarne Gram og Winnifred Andersen Grams datter, Ann Sofie Gram, velsignet af broder Kaj Aage Gram.

1. november: Knud Hentzen og Inger Tove Kristensen Hentzens søn, Kim Hentzen, velsignet af sin fader.

ORDINATIONER:	Til:	Ordineret af:
AABENRAA: 21. sept. 1958:		
Jørgen Nicolai Fuchs	Lærer	Ældste Garth Johnson
AARHUS: 23. nov. 1958:		
Hans Christian Poulsen	Præst	Broder Orla Rode Nielsen
AALBORG: 6. januar:		
Niels Villy Pedersen	Diakon	Broder Anton Falden
ODENSE: 14. dec. 1958:		
Børge Christian Dinesen Høvsgaard	Præst	Broder Poul Andersen
Jens Peter Jensby Andersen	Diakon	Broder Helge P. B. Petersen
FREDERICIA: 21. dec. 1958:		
Kurt Famme Liljengren	Præst	Broder Johannes Liljengren
11. januar:		
Erik Karl Rasmussen	Præst	Broder Kurt Famme Liljengren
KØBENHAVN: 16. nov. 1958:		
Johannes Evald Stricker	Lærer	Broder Jørgen Ljungstrøm
Kamillo Levi Madsen	Præst	Broder Jørgen Ringheim
Egon Marinus Bolvig	Diakon	Broder Harry Petersen
Alfred Rasmus Morling	Diakon	Broder Niels Johansen
17. november:		
Carl Christopher Christiansen Winther	Diakon	Broder Arnold Køster

DØDSFALD:

ODENSE: Den 3. november 1958 døde broder Jørgen Christian Hansen, 78 år gammel. Æret være broder Hansens minde!

Den 17. december 1958 døde søster Johanne Marie Vilhelmine Cortsen, 61 år gammel. Æret være søster Cortsens minde!

Missionærforflyttelser:	Dato:	Fra:	Til:
Darrel Gamble	3. februar	København	Roskilde
Norman Carlsen	3. februar	Roskilde	Amager
Kenneth Skousen	3. februar	Herning	Horsens
James Poulsen	3. februar	Horsens	København
John C. Jorgensen	3. februar	Struer	København
Leonard Trauntvein	3. februar	København	Struer
Roger L. Olsen	3. februar	Aarhus	København
Robert Petersen	3. februar	Aarhus	Herning
Terry N. Lee	3. februar	Næstved	Aarhus
Robert L. Clark	12. februar	København	Esbjerg
Karl Keeler	12. februar	Kolding	Esbjerg
Peter C. Knudsen	12. februar	Aarhus	Kolding
Gordon B. Jensen	12. februar	København	Aarhus
Sandra Sharp	12. februar	Esbjerg	Amager
Reed K. Christoffersen	14. februar	København	Amager
Eunice Piepgrass	14. februar	Amager	Aarhus
Jan Petersen	14. februar	Amager	København